

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟ

Vedic Literature of Ancient India

ଉପନିଷଦ

(ଉପନିଷତ୍)

Upanishad / उपनिषत्

୧୦୮ ଉପନିଷଦ (ଭାଗ - ୨)

108 Upanishad (Vol – 2)

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

Editor – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ

Language – Sanskrit - Odia

ଉପଦେଷ୍ଟା

ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ମିଶ୍ର

ସଂପାଦକ, ହିନ୍ଦୁ ମହାସଭା, ଓଡ଼ିଶା ଶାଖା

ବେଦ ଉପନିଷଦ

ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ 'ବେଦ ଯୁଗ'ର ଶେଷ ଆଡ଼କୁ ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା । ଉପନିଷଦ 'ଷଦ' ଶବ୍ଦରୁ ଆସିଅଛି, ଷଦ ଅର୍ଥାତ 'ବସିବା', ଏଥିରେ ପୂର୍ବରେ 'ଉପ' ଓ 'ନି' କୁ ଯୋଡ଼ା ଯାଇଛି । ଅର୍ଥାତ 'ଉପ' ର ଅର୍ଥ ପାଖରେ , 'ନି' ର ଅର୍ଥ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ, ତେଣୁ ଉପ-ନି-ଷଦ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଲା, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖରେ ବସିବା, ଅର୍ଥାତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ପଣ ସହିତ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖରେ ବସି ବେଦର ଶେଷ ଭାଗ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା । ଉପନିଷଦକୁ ବେଦର ଚତୁର୍ଥ ସ୍ତର ବା ଅଂଶ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

ଯେହେତୁ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ ବେଦର ଅନ୍ତ ଆଡ଼କୁ ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ 'ବେଦାନ୍ତ' ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଅଧିକାଂଶ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକର ବିଷୟବସ୍ତୁ 'ଆତ୍ମବିଦ୍ୟା' ଓ 'ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା' ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଏହାକୁ ଅନେକ ଗବେଷକ ବା ପଣ୍ଡିତ ବା ଜ୍ଞାନୀମାନେ ଅନେକ ଆଖ୍ୟା ଦେଇଛନ୍ତି ଯଥା – 'ଆଦି ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟ' ଏହାକୁ 'ଆତ୍ମ ଓ ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା' କହିଛନ୍ତି, 'ମାକ୍ଷ ମୁଲ୍ଲେର୍' ଓ 'ପାଉଲ୍ ଦେଉସାନ୍' ଏହାକୁ 'ଗୁପ୍ତ ଶିକ୍ଷା', ଓ 'ପାଟ୍ରିକ୍ ଓଲିଭେଲ୍ଲେ' 'ଲୁକ୍କାୟିତ ଅର୍ଥ', ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ।

ଏହା କୁହାଯାଏ ଯେ, ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର, ଶିକ୍ଷା ଓ ଗୁରୁଭକ୍ତି ଠିକ୍ ରହୁଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଉପନିଷଦ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳୁଥିଲା । ସେଇଥିପାଇଁ ଉପନିଷଦ ମାନଙ୍କୁ "ଗୁପ୍ତ ବିଦ୍ୟା" କୁହାଯାଏ ।

ଇତିହାସକାର ଓ ଗବେଷକ ମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ବେଦରେ ସମୁଦାୟ ୧୦୮ଟି ଉପନିଷଦ ଅଛି । ଏହିସବୁ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବେଦ ଅଧୀନରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଓ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଅନୁସାରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ବିଭକ୍ତିକରଣର ପଦ୍ଧତି ଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ - ମୁଖ୍ୟ, ସାମାନ୍ୟ, ସନ୍ନ୍ୟାସ, ଶାକ୍ତ, ବୈଷ୍ଣବ, ଶୈବ, ଓ ଯୋଗ । ଅର୍ଥାତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବେଦର ମୁଖ୍ୟ, ସାମାନ୍ୟ, ସନ୍ନ୍ୟାସ, ଶାକ୍ତ, ବୈଷ୍ଣବ, ଶୈବ, ଓ ଯୋଗ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ ଅଛି । (ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଏହାର ସଂକ୍ଷିପ୍ତକରଣ ପାଇ ପାରିବେ)

ଏସବୁ ଉପନିଷଦ ଭିତରୁ ଦଶୋପନିଷଦ, ଅର୍ଥାତ ୧୦ଟି ଉପନିଷଦକୁ 'ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦ' ଭାବରେ ମାନନ୍ତି, ଏଥିରେ, ପରେ ଆଉ ୩ଟି ଉପନିଷଦ ଯୋଗ କରାଯାଇ ଏହାକୁ ୧୩ଟି କରିଦିଆଗଲା । ତେଣୁ ୧୩ଟି ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦ, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ - (ଦଶୋପନିଷଦ) - ଈଶ, କେନ, କଠ, ପ୍ରଶ୍ନ, ମୁଣ୍ଡକ, ମାଣ୍ଡୁକ୍ୟ, ତୈତ୍ତିରୀୟ, ଐତରେୟ, ଛାନ୍ଦୋଗ୍ୟ ଓ ବୃହଦାରଣ୍ୟକ, (ଅତିରିକ୍ତ) - କୌଷୀତକି, ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର ଓ ମୈତ୍ରାୟଣୀୟ ।

ବେଦ - ଉପନିଷଦ ସଂଗଠନ

ବେଦ	ସଂଖ୍ୟା	ମୁଖ୍ୟ	ସାମାନ୍ୟ	ସନ୍ନ୍ୟାସ	ଶାକ୍ତ	ବୈଷ୍ଣବ	ଶୈବ	ଯୋଗ
ଉକ୍ ବେଦ	୧୦	ଐତରେୟ, କୌଷୀତକି	ଆତ୍ମବୋଧ, ମୁକ୍ତଲ	ନିର୍ବାଣ	ତ୍ରିପୁରା, ସୌଭାଗ୍ୟଲକ୍ଷ୍ମୀ, ବହୁତ,	-	ଅକ୍ଷମାଳିକା	ନାଦବିନ୍ଦୁ
ସାମବେଦ	୧୨	ଛାନ୍ଦୋଗ୍ୟ, କେନ	ବକ୍ରସୂତୀ, ମହା, ସାବିତ୍ରୀ,	ଆରୁଣେୟ, ମୈତ୍ରେୟ, ସଂନ୍ୟାସ, କୁଷ୍ଠିକା	-	ବାସୁଦେବ, ଅବ୍ୟକ୍ତ	ରୁଦ୍ରାକ୍ଷଜୀବା ଲ, ଜବାଳି	ଯୋଗଚୂଡ଼ାମଣି, ଦର୍ଶନ
କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ	୩୨	କଠ, ତୈତ୍ତିରୀୟ, ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର, ମୈତ୍ରାୟଣୀୟ,	ସର୍ବସାର, ଶୁକରହସ୍ୟ, ସ୍ୱୟ, ଗର୍ଭ, ଶାରୀରକ, ଏକାକ୍ଷର, ଅକ୍ଷି	ବ୍ରହ୍ମ, ଅବଧୂତ, କଠଶ୍ରୁତି	ସରସ୍ୱତୀ ରହସ୍ୟ	ନାରାୟଣ, କଳି ସତ୍ତରଣ	କୈବଲ୍ୟ, କାଳାଗ୍ନି ରୁଦ୍ର, ଦକ୍ଷିଣାମୂର୍ତ୍ତି, ରୁଦ୍ରହୃଦୟ, ପଞ୍ଚବ୍ରହ୍ମ	ଅମୃତବିନ୍ଦୁ, ତେଜୋବିନ୍ଦୁ, ଅମୃତନାଦ, କ୍ଷୁରିକା, ଧାନବିନ୍ଦୁ, ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା, ଯୋଗତତ୍ତ୍ୱ, ଯୋଗଶିଖା, ଯୋଗକୁଣ୍ଡଳିନୀ, ବରାହ
ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ	୧୮	ଇଶ, ବୃହଦାରଣ୍ୟକ	ସୁବାଲ, ମନ୍ତ୍ରିକ, ନିରାଲମ୍ବ, ପୈଙ୍ଗଲ, ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ମୁକ୍ତିକା	ଜୀବାଲ, ଭିକ୍ଷୁକ, ତୁରୀୟାତୀତ ଅବଧୂତ, ୟାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ, ଶାବ୍- ୟାୟନୀୟ,	-	ତାରସାର	-	ଅଦ୍-ବୟ ତାରକ, ହଂସ, ତ୍ରିଶିଖ-ବ୍ରାହ୍ମଣ, ମଣ୍ଡଳ-ବ୍ରାହ୍ମଣ

ବେଦ	ସଂଖ୍ୟା	ମୁଖ୍ୟ	ସାମାନ୍ୟ	ସନ୍ଧ୍ୟାସ	ଶାକ୍ତ	ବୈଷ୍ଣବ	ଶୈବ	ଯୋଗ
ଅଥର୍ବ ବେଦ	୩୨	ମୁଣ୍ଡକ, ମାଣ୍ଡୁକ୍ୟ, ପ୍ରଶ୍ନ,	ଆତ୍ମା, ସୂକ୍ଷ୍ମ, ପ୍ରାଣାଗ୍ନିହୋତ୍ର	ଆଶ୍ରମ, ନାରଦପରିବ୍ରାଜକ, ପରମହଂସ, ପରମହଂସ ପରିବ୍ରଜକ, ପରଂବ୍ରହ୍ମ,	ସୀତା, ଦେବୀ, ତ୍ରିପୁରାତାପିନୀ, ଭାବନ	ନୃସିଂହ ତାପନୀୟ, ମହାନାରାୟଣ, ରାମ ରହସ୍ୟ, ରାମ ତାପନୀୟ, ଗୋପାଳ- ତାପନୀ, କୃଷ୍ଣ, ହୃୟଗ୍ରୀବ, ଦତ୍ତାତ୍ରେୟ, ଗରୁଡ଼	ଅଥର୍ବସିରସ, ଅଥର୍ବଶିଖା, ବୃହଜ୍ଜାବାଳ, ଶରଭ, ଭୃଗୁଜାବାଳ, ଗଣପତ୍ୟର୍ଥବ ଶୀର୍ଷ	ଶାନ୍ତିଲ୍ୟ, ପଶୁପତିବ୍ରହ୍ମ, ମହାବାକ୍ୟ
ସମୁଦାୟ	୧୦୮	୧୩	୨୧	୧୯	୮	୧୪	୧୩	୨୦

ପ୍ରୀୟ ପାଠକ,

ବିଭିନ୍ନ ସୂତ୍ରରୁ ଉପଲବ୍ଧ ଉପନିଷଦ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମାନ୍ୟ ଅନ୍ତର ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ, ଏହା ଭୁଲ୍ କିମ୍ବା ତୃଟିଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ, ଏହା କେବଳ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସଂସ୍କରଣ ଅଟେ । ଏହି ଉପନିଷଦ ସଂସ୍କରଣରେ ୧୯୪୮ ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ "ଇଶାଦି ବିଂଶୋତ୍ତରଶତୋପନିଷଦଃ" ପୁସ୍ତକ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ।

ଆମ ଜ୍ଞାନ ଅବଧିରେ, ଧ୍ୟାନ ପୂର୍ବକ ସମସ୍ତ ସାବଧାନ, ଓ ଯତ୍ନର ସହିତ ଓଡ଼ିଆରେ ରୂପାନ୍ତର କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଭୁଲ୍ ବା ତୃଟି ରହିଥାଇପାରେ, ଯଦି କିଛି ତୃଟି ରହିଯାଇଥାଏ, ତାହା ସଂପାଦକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚରକୁ ଆଣିବାକୁ ଅନୁରୋଧ ।

ଆଶାକରୁଛି, ଏହା ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଭାଷୀ ଜ୍ଞାନଲିପ୍ତ ଜନମାନଙ୍କ କାମରେ ଆସିବ ଓ ଏହାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ, ତଥା ଭବିଷ୍ୟତ ପିଢ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଭାରତର ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରାକୁ ବଜାୟ ରଖିବେ ।

ତାରିଖ - ୧୦.୦୯.୨୦୨୧

ଗଣେଶ ଚତୁର୍ଥୀ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦକ

ସଂସାରଫଳ, ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡାଇ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, ଓଡ଼ିଶା

ସାମାନ୍ୟ ଉପନିଷଦ

(Minor Upanishad)

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ସର୍ବସାର ଉପନିଷଦ

(Sarvasaaropanisat / Sarvasaara Upanishad)

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

Editor – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ

Language – Sanskrit - Odia

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (Proofreading by)

ଶ୍ରୀ ଶେଷଦେବ ଦାଶ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦକ

prakash@scholarshoppe.com

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ

ଶ୍ରୀ ଶେଷଦେବ ଦାଶ

ପୋଡ଼ାମାରି ଗଡ଼, ସାନଖେମୁଣ୍ଡି,

ଗଞ୍ଜାମ, ଓଡ଼ିଶା

sesanirbhaya@gmail.com

ସର୍ବସାରୋପନିଷତ୍ / ସର୍ବସାର ଉପନିଷଦ

॥ ଅଥ ସର୍ବସାରୋପନିଷତ୍ ॥

ସମସ୍ତବେଦାନ୍ତସାରସିଦ୍ଧାନ୍ତାର୍ଥକଲେବରମ୍ ।
ବିକଲେବରକୈବଲ୍ୟଂ ରାମଚନ୍ଦ୍ରପଦଂ ଭଜେ ॥
ସର୍ବସାରଂ ନିରାଲମ୍ବଂ ରହସ୍ୟଂ ବଦ୍ରସୂଚିକମ୍ ।
ତେଜୋନାଦଧ୍ୟାନବିଦ୍ୟାୟୋଗତତ୍ତ୍ୱାତ୍ତ୍ୱବୋଧକମ୍ ॥

ଓଁ ସହ ନାବବତୁ । ସହ ନୌ ଭୁନକ୍ତୁ । ସହ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ କରବାବହୈ ।
ତେଜସ୍ୱିନାବଧୀତମସ୍ତୁ ମା ବିଦ୍ୱିଷାବହୈ ॥
ଓଁ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ॥

ଓଁ କଥଂ ବନ୍ଧଃ କଥଂ ମୋକ୍ଷଃ କାଃବିଦ୍ୟା କା ବିଦ୍ୟେତି ଜାଗ୍ରସ୍ୱପ୍ନଂ ସୁଷୁପ୍ତଂ ତୁରୀୟଂ
ଚ କଥମ୍ , ଅନ୍ନମୟଃ ପ୍ରାଣମୟୋ ମନୋମୟୋ ବିଜ୍ଞାନମୟ ଆନନ୍ଦମୟଃ କଥଂ ,
କର୍ତ୍ତା ଜୀବଃ କ୍ଷେତ୍ରଜ୍ଞଃ ସାକ୍ଷୀ କୂଟସ୍ଥୋଽକ୍ତର୍ଯ୍ୟମୀ କଥଂ
ପ୍ରତ୍ୟଗାତ୍ମା ପରାତ୍ମାତ୍ମ ମାୟା ଚେତି କଥମ୍ ।
ଆତ୍ମେଶ୍ୱରୋଽନାତ୍ମନୋ ଦେହାଦୀନାତ୍ମତ୍ତେନାଭିମନ୍ୟତେ
ସୋଽଭିମାନ ଆତ୍ମନୋ ବନ୍ଧସ୍ତନ୍ନିବୃତ୍ତିର୍ମୋକ୍ଷସ୍ତଦଭିମାନଂ କାରୟତି
ୟା ସାଃବିଦ୍ୟା , ସୋଽଭିମାନୋ ଯୟାଽଭିନିବର୍ତତେ ସା ବିଦ୍ୟା ।
ମନଆଦିଚତୁର୍ଦ୍ଦଶକରଣୈଃ ପୁଷ୍କଲୈରାଦିତ୍ୟାଦ୍ୟନୁଗୃହୀତୈଃ
ଶବ୍ଦାଦୀନ୍ନିଷୟାନ୍ସ୍ଥୁଲାନ୍ୟଦୋପଲଭତେ ତଦାତ୍ମନୋ ଜାଗରଣଂ ,
ତଦ୍ୱାସନାରହିତଶ୍ଚତୁର୍ଭିଃ କରଣୈଃ ଶବ୍ଦାଦ୍ୟଭାବେଽପି
ବାସନାମୟାଞ୍ଛିଶବ୍ଦାଦୀନ୍ୟଦୋପଲଭତେ ତଦାତ୍ମନଃ ସ୍ୱପ୍ନମ୍ ।
ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶକରଣୋପରମାଦ୍ୱିଶେଷବିଜ୍ଞାନାଭାବାଦ୍ୟଦା ତଦାତ୍ମନଃ ସୁଷୁପ୍ତମ୍ ॥ ୧ ॥

ଅବସ୍ଥାତ୍ରୟଭାବାଦ୍-ଭାବସାକ୍ଷୀ ସ୍ୱୟଂ ଭାବାଭାବରହିତଂ ନୈରନ୍ତର୍ଯ୍ୟଂ
ଚୈକ୍ୟଂ ଯଦା ତଦା ତତ୍ତ୍ୱରୀୟଂ ଚୈତନ୍ୟମିତ୍ୟୁତ୍ୟତେନ୍ନକାର୍ଯ୍ୟାଣାଂ
ଷଷ୍ଠାଂ କୋଶାନାଂ ସମୁଦ୍ରେନ୍ନମୟଃ କୋଶ ଇତ୍ୟୁତ୍ୟତେ ।
ପ୍ରାଣାଦିଚତୁର୍ଦ୍ଦଶବାୟୁଭେଦା ଅନ୍ନମୟେ କୋଶେ ଯଦା ବର୍ତ୍ତନ୍ତେ
ତଦା ପ୍ରାଣମୟଃ କୋଶ ଇତ୍ୟୁତ୍ୟତ ଏତଲ୍ଲୋଶଦ୍ୱୟସଂଯୁକ୍ତେ
ମନଆଦିଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ କରଣୌରାତ୍ମା ଶବ୍ଦାଦିବିଷୟାନ୍ତ୍ରଂକଲ୍ଲାଦିଧର୍ମାନ୍ୟଦା
କରୋତି ତଦା ମନୋମୟଃ କୋଶ ଇତ୍ୟୁତ୍ୟତେ ।
ଏତଲ୍ଲୋଶତ୍ରୟସଂଯୁକ୍ତସ୍ତଦ୍ୱିଶେଷାବିଶେଷଜ୍ଞୋ ଯଦାଽବଭାସତେ
ତଦା ବିଜ୍ଞାନମୟଃ କୋଶ ଇତ୍ୟୁତ୍ୟତେ ।
ଏତଲ୍ଲୋଶଚତୁଷ୍ଟୟଂ ସ୍ୱକାରଣାଜ୍ଞାନେ ବଚକଶିକାୟାମିବ ଗୁପ୍ତବଚବୃକ୍ଷୋ
ଯଦା ବର୍ତ୍ତତେ ତଦାନନ୍ଦମୟକୋଶ ଇତ୍ୟୁତ୍ୟତେ ।
ସୁଖଦୁଃଖରୁଦ୍ଧ୍ୟାଶ୍ରେୟୋ ଦେହାନ୍ତଃ କର୍ତ୍ତା ଯଦା ତଦେଷୁବିଷୟେ ବୁଦ୍ଧିଃ
ସୁଖବୁଦ୍ଧିରନିଷ୍ପବିଷୟେ ବୁଦ୍ଧିର୍ଦୁଃଖବୁଦ୍ଧିଃ ଶବ୍ଦସ୍ପର୍ଶରୂପରସଗନ୍ଧାଃ ସୁଖଦୁଃଖହେତବଃ ।
ପୁଣ୍ୟପାପକର୍ମାନୁସାରୀ ଭୂତା ପ୍ରାପ୍ତଶରୀରସଂଧିୟୋଗଭପ୍ରାପ୍ତଶରୀରସଂଯୋଗମିବ
କୁର୍ବାଣୋ ଯଦା ଦୃଶ୍ୟତେ ତଦୋପହିତଦ୍ୱାଦ୍ୱୀବ ଇତ୍ୟୁତ୍ୟତେ ।
ମନଆଦିଷ୍ଠ ପ୍ରାଣାଦିଷ୍ଠ ସତ୍ତ୍ୱାଦିଶ୍ଳେଷ୍ଠାଦିଷ୍ଠ ପୁଣ୍ୟାଦିଶ୍ଳେଷ୍ଠେ ପଞ୍ଚବର୍ଗା
ଇତ୍ୟେତେଷାଂ ପଞ୍ଚବର୍ଗାଣାଂ ଧର୍ମୀ ଭୂତାତ୍ମଜ୍ଞାନାଦୃତେ ନ ବିନଶ୍ୟତି ।
ଆତ୍ମସଂନିଧୌ ନିତ୍ୟତ୍ୱେନ ପ୍ରତୀୟମାନ ଆତ୍ମୋପାଧିର୍ଯସ୍ତଲ୍ଲିଙ୍ଗଂ ଶରୀରଂ
ଦୃଦ୍-ଗ୍ରନ୍ଥିରିତ୍ୟୁତ୍ୟତେ ତତ୍ର ଯଦ୍-ପ୍ରକାଶତେ ଚୈତନ୍ୟଂ ସ
କ୍ଷେତ୍ରଜ୍ଞ ଇତ୍ୟୁତ୍ୟତେ ॥ ୨॥

ଜ୍ଞାତୁଜ୍ଞାନଜ୍ଞେୟାନାମାବିର୍ଭାବତିରୋଭାବଜ୍ଞାତା ସ୍ୱୟମେବମାବିର୍ଭାବତିରୋଭାବହୀନଃ
ସ୍ୱୟଂଜ୍ୟୋତିଃ ସ ସାକ୍ଷୀତ୍ୱ୍ୟତ୍ୟତେ ବ୍ରହ୍ମାଦିପିପାଲିକାପର୍ଯନ୍ତଂ
ସର୍ବପ୍ରାଣିବୁଦ୍ଧିଷ୍ଟବିଶିଷ୍ଟତୟୋପଲଭ୍ୟମାନଃ ସର୍ବପ୍ରାଣିବୁଦ୍ଧିସ୍ଥୋ
ୟଦା ତଦା କୃତସ୍ଥ ଇତ୍ୟୁତ୍ୟତେ ।

କୃତସ୍ଥାତ୍ୟୁପହିତଭେଦାନାଂ ସ୍ୱରୂପଲାଭହେତୁର୍ଭୂତ୍ୱା
ମଣିଗଣସୁତ୍ରମିବ ସର୍ବକ୍ଷେତ୍ରେଷୁନୁସ୍ଥାତତ୍ତେନ ଯଦା ପ୍ରକାଶତ
ଆତ୍ମା ତଦାନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀତ୍ୟୁତ୍ୟତେ ସର୍ବାପାପିବିନିର୍ମୁକ୍ତଃ
ସୁବର୍ଣ୍ଣବଦ୍ଧିଜ୍ଞାନଘନଶ୍ଚିନ୍ତାବ୍ରହ୍ମରୂପ ଆତ୍ମା ସ୍ୱତତ୍ତ୍ୱୋ
ୟଦାଃବଭାସତେ ତଦା ତ୍ୱଂପଦାର୍ଥଃ ପ୍ରତ୍ୟଗାତ୍ମେତ୍ୟୁତ୍ୟତେ ।
ସତ୍ୟଂ ଜ୍ଞାନମନନ୍ତମାନନ୍ଦଂ ବ୍ରହ୍ମ ସତ୍ୟମବିନାଶି
ନାମଦେଶକାଲବସ୍ତୁନିମିତ୍ତେଷୁ ବିନଶ୍ୟସ୍ତୁ ଯନ୍ନ ବିନଶ୍ୟତ୍ୟବିନାଶି
ତସ୍ମତ୍ୟମିତ୍ୟୁତ୍ୟତେ ।

ଜ୍ଞାନମିତ୍ୟୁପଭିବିନାଶରହିତଂ ଚୈତନ୍ୟଂ ଜ୍ଞାନମିତ୍ୟଭିଧୀୟତେ ॥ ୩॥

ଅନନ୍ତଂ ନାମ ମୃଦ୍ବିକାରେଷୁ ମୃଦିବ ସୁବର୍ଣ୍ଣବିକାରେଷୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣମିବ ତନ୍ତ୍ରକାର୍ଯ୍ୟେଷୁ
ତନ୍ତ୍ରରିବାବ୍ୟକ୍ତାଦିସୃଷ୍ଟିପ୍ରପଞ୍ଚେଷୁ ପୂର୍ବଂ ବ୍ୟାପକଂ ଚୈତନ୍ୟମନନ୍ତମିତ୍ୟୁତ୍ୟତ
ଆନନ୍ଦୋ ନାମ ସୁଖଚୈତନ୍ୟସ୍ୱରୂପୋଽପରିମିତାନନ୍ଦସମୁଦ୍ରୋଽବଶିଷ୍ଟସୁଖରୂପଶ୍ଚାନନ୍ଦ
ଇତ୍ୟୁତ୍ୟତେ ।

ଏତଦ୍ୱସ୍ତୁଚତୁଷ୍ଟୟଂ ଯସ୍ୟ ଲକ୍ଷଣଂ ଦେଶକାଲବସ୍ତୁନିମିତ୍ତେଷୁବ୍ୟଭିଚାରି
ସ ତପ୍ତଦାର୍ଥଃ ପରମାତ୍ମା ପରଂ ବ୍ରହ୍ମେତ୍ୟୁତ୍ୟତେ ।
ତ୍ୱଂପଦାର୍ଥାଦୌପାପିକାତ୍ମପଦାର୍ଥାଦୌପାପିକାଦ୍ୱିଲକ୍ଷଣ ଆକାଶବସ୍ତୁର୍ବଗତଃ ସୁକ୍ଷ୍ମଃ କେବଳଃ
ସତ୍ତ୍ୱାମାତ୍ରୋଽସିପଦାର୍ଥଃ ସ୍ୱୟଂଜ୍ୟୋତିରାତ୍ମେତ୍ୟୁତ୍ୟତେତପ୍ତଦାର୍ଥଶ୍ଚାତ୍ମେତ୍ୟୁତ୍ୟତେ ।
ଅନାଦିରନ୍ତର୍ବତ୍ତୁ ପ୍ରମାଣାପ୍ରମାଣସାଧାରଣା ନ ସତୀ ନାସତୀ ନ ସଦସତୀ
ସ୍ୱୟମବିକାରାଦ୍ୱିକାରହେତୌ ନିରୂପ୍ୟମାଣୋଽସତୀ ।
ଅନିରୂପ୍ୟମାଣେ ସତୀ ଲକ୍ଷଣଶୂନ୍ୟା ସା ମାୟେତ୍ୟୁତ୍ୟତେ ॥ ୪॥

ଓଁ ସହ ନାବବତୁ । ସହ ନୌ ଭୁନକ୍ତୁ । ସହ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ କରବାବହୈ ।
ତେଜସ୍ବିନାବଧୀତମସ୍ତୁ ମା ବିଦ୍ବିଷାବହୈ ।।
ଓଁ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ।।

।। ଇତି ସର୍ବସାରୋପନିଷତ୍ସମାପ୍ତା ।।

